

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul în anulare declarat de Procurorul General-Adjunct, Igor Serbinov, împotriva sentinței Tribunalului militar al forțelor armate Primorsk din 11 octombrie 1941, în privința lui

Ceaplic Abram Haimovici, a.n.1912, originar din or.Bender, RSSM, evreu, fără antecedente penale.

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în instanța de recurs din 26.11.2014 până la 16.12.2014.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Tribunalului militar al forțelor armate Primorsk din 11 octombrie 1941, Ceaplic Abram a fost condamnat în baza art. 54¹³ Cod penal al RSSU la pedeapsă capitală.

2. Inculpatul Ceaplic A. a fost declarat vinovat pentru faptul că, în perioada anilor 1934-1940, fiind agent secret al siguranței din s. Căușeni, județul Bender, a luat parte la lupta împotriva clasei muncitoare și mișcării revoluționare în calitate de agent, inculpatul i-a denunțat pe conducătorii organizațiilor comsomoliste și comuniste.

Lui Ceaplic A. i s-a mai încredințat că în an. 1935 1-a denunțul lui, a fost arestat cetățeanul Zelițer, care ulterior a fost condamnat de către autoritățile române pentru activitate contrarevoluționară.

În cadrul ședinței de judecată inculpatul Ceaplic A. nu și-a recunoscut vinovăția în cele incriminate și a declarat că nu a fost niciodată agent al siguranței și nu a avut legătură cu agenții siguranței. Inculpatul a mai adăugat că, nemijlocit, nu a luat parte la acțiuni de represare.

3. La 19 noiembrie 2014, Procurorul General-Adjunct, Igor Serbinov, a declarat recurs în anulare, care, invocând temeiul prevăzut de art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Tribunalului militar al forțelor armate Promorsk din 11 octombrie 1941, în privința lui Ceaplic Abram încetarea procesului penal și reabilitarea lui, motivînd că, probele acumulate nu sînt suficiente pentru calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 54¹³ Cod penal al RSSU, deoarece ele

nu confirmă faptul că inculpatul Ceaplic A. a săvârșit acțiuni împotriva clasei muncitoare și mișcării revoluționare în timpul exercitării unei funcții de răspundere sau secrete în perioada orînduirii țariste sau guvernelor contrarevoluționare din perioada războiului civil, așa cum prevede acest articol. Sentința de condamnare a fost pronunțată de instanța de judecată doar în baza declarațiilor depuse de inculpat, fără a fi cercetate și alte probe. Astfel, condamnarea lui Ceaplic A. constituie un viciu fundamental comis în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, întrucît a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

4. Judecînd argumentele recursului în anulare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, acesta urmează a fi admis cu casarea hotărîrii judecătorești atacate, încetarea procesului penal și reabilitarea condamnatului din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1), coroborat cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac. Hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

La 30 decembrie 1992 a intrat în vigoare Legea nr. 1225 - XII din 08.12.1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

În conformitate cu prevederile art. 3 lit. a) din Legea Republicii Moldova privind reabilitarea victimelor represiunilor politice din 08 decembrie 1992, sunt declarate nevinovate și urmează a fi reabilitate în fața societății și reintegrate în drepturi, indiferent de locul de trai în prezent, toate persoanele care, în perioada dintre 7 noiembrie 1917 și 23 iunie 1990, au fost supuse represiunilor politice pe teritoriul actualei Republici Moldova, precum și pe teritoriul altui stat, inclusiv cele care au fost condamnate în temeiul art. 54¹³ Cod penal al RSSU.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, prin sentința Tribunalului militar al forțelor armate Promorsk din 11 octombrie 1941, Ceaplic Abram a fost condamnat în baza art. 54¹³ Cod penal al RSSU la pedeapsă capitală, în baza declarațiilor proprii, fără prezența altor probe obiective și fără a le fi respectat dreptul la apărare.

Ținînd cont de cele constatate și de prevederile art. 435 alin.(1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal găsește prezente în speța dată motive întemeiate de a interveni în hotărîrea judecătorească irevocabilă de condamnare a lui Ceaplic Abram în baza art. 54¹³ Cod penal al RSSU, cu casarea acestora și, în temeiul prevederilor art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea persoanei la răspundere penală, și reabilitarea acestuia.

5. În conformitate cu prevederile art. 435 alin.(1) pct.2) lit. b), art. 453 alin.(1), 457 alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE

Admite recursul în anulare declarat de Procurorul General-Adjunct, Igor Serbinov, casează sentința Tribunalului militar al forțelor armate Primorsk din 11 octombrie 1941, în cauza penală în privința lui **Ceaplic Abram Haimovici**, în partea condamnării în baza art. 54¹³ Cod penal al RSSU, cu încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea persoanei la răspundere penală și dispune reabilitarea acestuia.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu